

ere rettede til mig, og jeg har forøvrigt ikke i Sindet at fortsætte Debatten. Jeg skal sige til den ærede Minister og til det ærede Medlem, at Rysstbanen, efter hvad jeg har tilladt mig at sige — jeg skulde tage meget fejl, om jeg ikke sagde det allerede i Gaar — vil blive afstemt paa det Forslag, som Regjeringen har indbragt i Landstinget, og hvor den kan sættes ind af dette Thing, og hvor det ogsaa er min Hensigt at foreslaa den optagen, hvis jeg ikke kan faae den bragt ind i Thinget direkte forinden. Jeg har ment mig forpligtet til at nævne Rysstbanen som Noget, der absolut skulde gøres i Aar, for at Ingen skal sige, at vi havde listet os til en lille Bevilling paa 2—3 Millioner Kroner, og saa bag efter kom med de 5—6 Millioner. Jeg skal ganske vist indrømme, at dette Udtryk „paa denne Finanslov“ ikke er korrekt. Men denne Bevilling skal i alt Fald optages paa dette Budget for i Aar. Og nu haaber jeg ikke, at man vil hønge sig i dette Udtryk „paa denne Finanslov“. Jeg maa tilstaa, at til det ærede Medlems Tungnemhed har jeg ingen Tiltro; jeg tror, at det ærede Medlem meget godt forstaar det. Da nu det ærede Medlem har bedt om en tydelig Forklaring, saa gjentager jeg den, for at Ingen skal dække sig bag en saadan virkelig Tungnemhed. Det, jeg i Gaar foreslog, og som jeg i Dag har gjentaget, er den samlede Plan for vort Lands Handelstrafik og gennemgaaende, mellemrigste Trafik, saaledes som jeg tillod mig at udvikle, en Plan, der skal gennemføres ikke paa eet Aar, men i en Række af Aar. Det, jeg har nævnt i Dag, er kun de 7—8 Millioner, som er det mest Paatrængende, det, som ubetinget ikke kan vente af den store Plan, hvis man skal benytte Diebliffet til at gribe den skandinaviske Trafik og føre den gennem Danmark. Midlerne dertil har jeg anvist, idet jeg paaviste, at vi have en Kassebeholdning paa 54 Millioner Kroner, hvoraf vi i Aar kun bruge 7 (Scharling: Havde!). Nei, efter det Regnskab, der er opgjort, og den Meddelelse, der er stet til Finansudvalget, er det Beløb, der findes i Statskassen, 54 Millioner. Jeg mener, at naar en Stat som vor, der under regelmæssige Forhold, hvor der ikke regeres provisorisk, har et aarligt Overskud af nogle Millioner, har en Formue af 54 Millioner, saa har den nok Raad til at begynde paa et økonomisk Program, som det ærede Medlem selv, hvi regnet, har faaet op til 30—40 Millioner (Scharling: 50 Millioner). Nei, det ærede Medlem havde ikke faaet det til 50 Millioner, senere er han maaste ved Hjælp af det ærede Medlem for

Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) kommen bedre til Veirs, men han kan ikke naae til 50 Millioner uden at tage alle de Forbedringer paa de lollandste Baner med, som jeg aldeles ikke mener, at Staten skal besto, og kun ved Hjælp af Femern-Routen, som slet ikke findes. Jeg haaber altsaa i saa Henseende, at det ærede Medlem er beroliget. Det her Omtalte er det første Led i den Plan, jeg har udviklet, og til dette ere Midlerne til Stede i Statskassen, men skulde der være Betæneligheder hos det ærede Medlem og hans ærede videnende Venner, saa ere de jo ikke bundne ved det Skridt, som her er gjort, men kunne frigjøre sig fra en fornuftig, nationaløkonomisk Politik, hvad Dag de ville. Til den ærede Minister har jeg endnu den Forsigtelse at sige, at Afstemningen over Dampfergerne og de lollandste Baner gaar ikke ud paa at udtale, at det er ønskeligt, men gaar ud paa at opfordre Ministeren til at gjøre dertil stgende Skridt for at fremme disse Formaal, og hvad vil Følgen blive, hvis Ministeren Intet gjør? Saa bryder Ministeren sig ikke om en Afstemning i Folkethinget, og saa bliver det paa Ministerens Ansvar, at de Foranstaltninger ikke blive gennemførte, og naar man saa om nogle Aar kommer til at fortryde det, naar vi ere komne udenfor hele den europæiske Trafik, saa vil Ansvaret komme til at hvile paa Indenrigsministeren, hvor det hidtil har ligget, for det Hele. Derfor var det heldigere, om den ærede Indenrigsminister gjorde, som andre konstitutionelle Ministre gjorde og fulgte Opfordringen. Hvad Afstemningen over Rysstbanen angaar, saa har jeg jo svaret derpaa, saa der behøves intet Videre. Dermed mener jeg, at have svaret paa de Spørgsmaal, der ere rettede til mig.

Indenrigsministeren (Fugerslev):

Jeg vilde blot sige, at det er overmaade bekvemt at være Folkethingsmænd og Folkething, naar man kan stille enhver Ting op til Afstemning og yttre Duffet om dens Realisation, selv om den er nok saa umulig, og saa sige til Ministeren næste Aar: Det har Du ikke gjort, saa det er Dit Ansvar. Men jeg kan ikke gaa ind paa Berettigelsen af den Slags Skridt, derfor siger jeg det ganske kort, saaledes at det ikke kan misforstaaes. Nu er den ærede Ordfører maaste tilfreds med Hensyn til Afstemningen. De 7 Millioner, som han stillede op, komne ikke til Afstemning paa Finansloven, og den Grund til ikke at stille de større Ting op, nemlig at de ikke komme til Afstemning, den duer altsaa ikke, for det, han vil have først frem, kommer ikke